

подъ, пъкъ и отъ къмъ добитъкъ сте добре.

— Тъй си е, бай Петко, ама, зашо да е, Дванадесетъ години на една работа. Ей, станахъ и старши стражаръ. . . Пъкъ то като се научи човѣкъ на една работа, май не му се хваща орало и мотика. . . Ей сега време е за сранъ, кукуруза ще се прибере. Лесно ли е!

Бурята отмина и дъждъ на едри капки заплиска.

Петко Мъглата стана и отвори вратитѣ на кръчмата да влезе хладина.

Рукнаха и капчузитѣ.

Въ кръчмата нахлу прохлада и Мъглата напълни стотачетата.

Вторитѣ стъкленца развързаха езици и на двамата.

— Тебъ ти тежи, че сж те махнали отъ стражарството,